

Циљ већ долази на 13 km. Кажем себи, ту је близу, немогуће да не можемо да га ухватимо. Командујем и трећи пут: „Азимут 235° и даљина 13”, сугеришући Сенаду и Дарку да узму мало претицање јер се авион креће у правцу ка 240° . Ђорђе у том тренутку, стојећи поред мене на стенику између ВИКО и оператора по Ф2, виче: „Гаси, гаси, погибосмо, то је трећи пут, треће тражење нема, гаси, гаси.” Кажем му: „Ти да ћутиш, ја командујем” и понављам гласно: „Тражи”.

Након тога, Дарко извршава моју команду, Сенад такође, Дарко укључује антenu. Сенад га и трећи пут открива, сада на азимуту 240° и даљини 13 km и уз делимично претицање предаје операторима на праћење.

Први га уочава оператор по Ф2, заставник Матић: „Имам га, имам га.” То је кључно, нагло је окренуто точкић праћења и добио га на средини. Након тога, уочава га и оператор по Ф1, водник Дејан Тиосављевић. Обојица извештавају: „Ручно пратим.” Само сам командовао: „Лансирај”, без било какве друге команде јер је циљ био преблизу да изговорим све што предвиђају одредбе правила гађања. А било је и сувишно јер смо унапред договорили метод вођења и начин активирања бојеве главе.

Поручник Николић је већ био одабрао лансируну рампу са које ће се вршити лансирање. Послуга је била потпуно смирена, не рачунајући Ђорђа, који је од самог уласка унео немир и практично ме ометао у раду, у тренуцима приправности за лансирање. Много сам погрешио што га нисам удаљио из кабине јер је борбени рад био у току. Али, рекох, шта сад да закерам, нека га ту.

Сенад притиска дугме ПУСК и извештава: „Прва лансирана, прва захваћена даљина 12”, (Дарко извештава: „Азимут 245° ”), потом „друга лансирана, друга није захваћена”. Ракета се води нормално и Сенад извештава да је циљ уништен на даљини 14 km.

На мом показивачу одраз се види још неко време, а онда нестаје. Наређујем да искључе антenu.

Након тога више нисмо зрачили, али није било ни циљева у ваздушном простору. Од последњег тражења до сусрета ракете и циља протекло је 18 секунди. Послуга је била фантастично увежбана и то је кључ успеха. За то смо се спремали месецима, а интензивно у фебруару пред рат.

Извештавам Јанка да је циљ уништен и дајем почетне податке и податке о уништењу. Након тог податке тражи Станковић, па онда то понављам. Онда кажем Ђорђу иди тамо види са записничарем и усагласите податке да буде како треба.

Ovo sam jo povestao, a ne ti.